

Laudacja na cześć profesora Andrzeja Goneta
wygłoszona 7 X 2014 roku

Przyjmując zaszczytne polecenie opracowania laudacji z okazji nadania prof. dr hab. inż. Andrzejowi Gonetowi godności „Zasłużonego dla Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej imienia Stanisława Pigonia w Krośnie”, w piętnastolecie Jej istnienia wiedziałem, że podejmuję się zadania niełatwego. Wygłaszam ją bowiem w miejscu Jego urodzenia i wychowania, w szkole, którą współtworzył i w której wiele lat pracował, a na dodatek do gremium w którym z pewnością są jego przyjaciele i znajomi od dzieciństwa. Znających profesora proszę, zatem o wyrozumiałość i potraktowanie następnych zdań, jako wypełnienie wymogów procedury. Wystąpienie adresuję do tych, głównie młodzieży, z którymi Laureat się nie spotkał.

Profesor Andrzej Gonet urodził się w Krośnie 63 lata temu. Tu ukończył szkołę podstawową nr 3, gdzie w drużynie harcerskiej narodziło się Jego zamiłowanie do porządku i systematyczności. Potem, ucząc się w Technikum Elektrycznym w Turaszówce, z pewnością nie sądził, że po wielu latach wróci do tej dzielnicy Krosna, jako profesor i Rektor zupełnie innej szkoły, gdzie będzie tworzył jej Instytut Politechniczny. Nie został jednak elektrykiem, bo jak wielu młodych Krośnian był wierny nafcie i wybrał studia na Wydziale Wiertniczo-Naftowym AGH. Ukończył go z wyróżnieniem w 1975 roku. Szybko, jak na dyscypliny techniczne, bo 5 lat po ukończeniu studiów broni doktorat. I w jego przewodzie Krosno miało swój udział, bo promotorem był urodzony w Odrzykoniu i związany z miastem profesor Karol Wojnar.

Karierę dydaktyczną w murach AGH rozpoczyna od matematyki. Wykształcenie w tym zakresie uzupełnia na studiach podyplomowych w Uniwersytecie Jagiellońskim, w macierzystej Uczelni oraz Studium Zastosowań Matematyki w Polskiej Akademii Nauk. Ma to istotne znaczenie dla naszego PWSZ-tu, bowiem i tu swe pierwsze dydaktyczne kroki stawia przed tablicą, na której rozpisuje formuły równań matematycznych. Po doktoracie z wiertnictwa wraca jednak do swej ukochanej tematyki wiertnictwa i geoinżynierii, z której w 1989 roku uzyskuje stopień doktora habilitowanego. Profesorem tytularnym zostaje w 1998 roku.

Na Wydziale Wiertniczo-Naftowym AGH przechodzi wszystkie szczeble kariery, aż do stanowiska dziekana, które pierwszy raz pełni w latach 1996 –

1999. Obecnie, pełni tę funkcję drugą kadencję, po raz drugi. Doświadczenia zdobyte podczas piastowania wielu funkcji oraz, oczywiście walory osobiste były powodem, że kiedy ówczesny rektor AGH, prof. dr hab. inż. Ryszard Tadeusiewicz został poproszony przez Inicjatorów powołania naszej szkoły o wsparcie kadrowe, biorąc pewno również pod uwagę miejsce urodzenia Profesora Goneta – bez wahania wskazał właśnie Jego. Tak rozpoczął się niezwykle ważny dla PWSZ-tu rozdział w życiu Laureata. Jako prorektor (w okresie: lipiec 1999 – sierpień 2000) i rektor kadencji 2000 – 2004 wniósł w Jej rozwój wkład nie do przecenienia. Wielu z Państwa, tak z pośród pracowników szkoły jak i z władz administracyjnych, którzy pełnili funkcje w tamtych trudnych latach, z pewnością pamięta rozmowy z Rektorem Gonetem. Często niełatwe, wymagające zmagania się z Jego uporem, który jeśli dotyczył dobra Szkoły należy uznać za cechę pozytywną.

Efekty pracy zespołu kierowanego przez Rektora Goneta widoczne były szybko, a że opisane są szeroko w pamiątkowej księdze wydanej na 5 lecie Szkoły i następnych, nie będę ich przywoływał. Pracę administracyjną łączył przez cały czas z dydaktyczną, wykładając wspomnianą matematykę, ale i przedmioty geotechniczne dla inżynierów od środowiska. Wypromował ich kilkudziesięciu. Jego wykształcenie w kierunkach „geo” wywarło istotny wpływ na początkowy kształt Instytutu Politechnicznego. Pracę dydaktyczną kontynuował i po zakończeniu sprawowania funkcji rektora, do czasu, kiedy organizm zaprotestował, a lekarz ostrzegł przed skutkami przepracowania, to jest do września 2011 roku. Odchodząc od nas, ale przecież nie sercem, oprócz bazy materialnej, którą kolektyw (jak się kiedyś mawiało) Rektora Goneta budował, Laureat pozostawił po sobie chyba coś trwalszego, to jest wychowanków i grono pamiętających współpracowników.

Ograniczony czasem, jak tego wymagają takie wystąpienia muszę jeszcze w telegraficznym skrócie podać podstawowe dane charakteryzujące naukowca. Profesor Gonet jest autorem ponad 300 publikacji, w tym kilku podręczników i monografii, przynajmniej tylu samo opracowań wykonanych na zlecenie przemysłu czy władz administracyjnych, 29. patentów i wzorów użytkowych, kilku licencji. Kierował dużymi tematami pozyskanymi w postępowaniach konkursowych, w tym dotyczących Podkarpacia. Wypromował 7 doktorów. Jego zainteresowania naukowe obejmują: nowoczesne techniki wiertnicze, projektowanie wierceń kierunkowych, wiercenia podziemne oraz zagadnienia z

pogranicza wiertnictwa i inżynierii środowiska takie jak geotermia, zagospodarowanie odpadów wiertniczych, a przede wszystkim geoinżynieria. Jest członkiem wielu stowarzyszeń i organizacji naukowych, redakcji czasopism, kongresów tak w kraju jak i zagranicą. Zasiada, jako ekspert w wielu gremiach doradczych w kraju oraz Chorwacji, Czechach, Słowacji, Rumunii. Jednym zdaniem jest uznanym w kraju i zagranicą ekspertem i naukowcem.

I na koniec, przepraszam, jak to dzisiaj bywa - prywatnie. To dzięki inicjatywie Laureata moja osoba 14 lat temu pojawiła się w szkole krośnieńskiej. Andrzej, bardzo dziękuję! Nie wiem czy szkoła zyskała, ale ja znalazłem nowe środowisko, w którym w stronach prawie rodzinnych mogę się realizować jako dydaktyk.

Szanowny Panie Profesorze, Zasłużony dla naszego PWSZ-tu - szczerze gratuluję wyróżnienia, a Państwu dziękuję za uwagę.

prof. dr hab. inż. Maciej Mazurkiewicz